

**AZ EURÓPAI UNIÓ
TANÁCSA**

**Brüsszel, 2009. június 19.
(OR. en)**

11225/09

CONCL 2

FEDŐLAP

Küldi: az elnökség

Címzett: a delegációk

Tárgy: **BRÜSSZELI EURÓPAI TANÁCS
2009. JÚNIUS 18–19.**

ELNÖKSÉGI KÖVETKEZTETÉSEK

A delegációk mellékelten kézhez kapják a 2009. június 18–19-i brüsszeli Európai Tanács elnökségi következtetéseit.

A jelenlegi – a második világháború óta a legsúlyosabb – gazdasági válság idején az Európai Tanács ismét tanúságot tett az Unió eltökéltségéről a tekintetben, hogy felülemelkedjen a jelenlegi nehézségeken, és a jövőre koncentrálva olyan döntéseket hozzon, amelyek gyorsan és hatékonyan képesek kezelni a nagyszámú kihívást.

Azzal a meggyőződéssel, hogy a Lisszaboni Szerződés nagyon sok területen jobb keretet biztosít az Unió fellépései számára, az állam-, illetve kormányfők olyan jogi garanciákról állapodtak meg, melyek célja, hogy választ adjanak az ír nép aggályaira, előmozdítva ezzel, hogy újból kinyilváníthassák akaratukat e Szerződésről. Az állam-, illetve kormányfők megtették továbbá az első lépéseket a következő Bizottság elnöke kinevezésének folyamatában.

A gazdasági válság továbbra is rendkívül fontos kérdést jelent a polgárok számára. A bankszektor és a szélesebb reálgazdaság támogatása érdekében eddig hozott jelentős intézkedések sikeresen megakadályozták a pénzügyi összeomlást, és ezen intézkedéseknek köszönhetően megkezdődött a reálnövekedés esélyeinek helyreállása. Az Európai Tanács számos olyan döntést is hozott, melyek célja egy új pénzügyi felügyeleti struktúra létrehozása, amely megvédené az európai pénzügyi rendszert a jövőbeli kockázatoktól, és biztosítaná, hogy a múltban elkövetett hibák soha többé ne fordulhassanak elő. Kiemelt prioritást kell biztosítani a válság által a foglalkoztatásra gyakorolt hatások kezeléséhez, azáltal, hogy segítjük az embereket munkahelyeik megőrzésében, illetve új munkahelyek keresésében.

Az éghajlatváltozás elleni sikeres küzdelem szintén hozzá fog járulni a fenntartható gazdaság irányába történő elmozduláshoz és új munkahelyek teremtéséhez. Az Európai Tanács további lépéseket tett az év végén megrendezésre kerülő Koppenhágai Éghajlat-változási Konferencián képviselendő uniós álláspont kialakításának irányába. Egyértelműen jelezte, hogy továbbra is központi szerepet kíván betölteni ebben a folyamatban, és felszólította a nemzetközi közösség többi részét, hogy ők is mindent tegyenek meg annak érdekében, hogy Koppenhágában ambiciózus eredmények születhessenek.

Az európai vezetők komoly aggodalmukat fejezték ki a földközi-tengeri térségben tapasztalható drámai helyzettel kapcsolatban, és számos intézkedésben állapodtak meg annak érdekében, hogy az érintett tagállamokat segíthessék az illegális bevándorlók beáramlására való reagálásban és a további emberi tragédiák megakadályozásában.

Az európai vezetők továbbra is külön figyelmet fordítanak az EU világszinten betöltött szerepére. Az európai vezetők kiemelték a transzatlanti kapcsolatok stratégiai fontosságát, és üdvözlötték a keleti partnerség elindítását. Hangsúlyozták továbbá, hogy a közel-keleti békefolyamat 2009-ben is kiemelt prioritás marad az Európai Unió számára. Az Európai Tanács újólag megerősítette, hogy nagy jelentőséget tulajdonít Afganisztán és Pakisztán, valamint a szélesebb térség stabilitásának és biztonságának. Az Európai Tanács elfogadta az Iránról és a Koreai Népi Demokratikus Köztársaságról szóló nyilatkozatokat. A Burmáról (Mianmar) szóló nyilatkozatban a vezetők Aung San Suu Kyi azonnali és feltétel nélküli szabadon bocsátására szólítottak fel.

o

o o

Az Európai Tanács ülését Hans-Gert Pötteringnek, az Európai Parlament elnökének beszéde előzte meg, amelyet követően eszmecserére került sor. Az Európai Tanács köszönetét fejezte ki Pöttering úrnak az Európai Parlament elnökeként végzett munkájáért.

I. Intézményi kérdések

Írország és a Lisszaboni Szerződés

1. Az Európai Tanács emlékeztet arra, hogy a Lisszaboni Szerződés csak akkor lép hatályba, ha mind a 27 tagállam saját alkotmányos előírásainak megfelelően megerősítette. Újól megerősíti, hogy szeretné, ha a szerződés 2009 végéig hatályba lépne.
2. Az Európai Tanács, miután tudomásul vette az ír népnek a miniszterelnökük által ismertetett aggályait, 2008. december 11–12-i ülésén megállapodott abban, hogy a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése esetén a szükséges jogi eljárásoknak megfelelően határozatot hoznak arra vonatkozóan, hogy a Bizottság továbbra is minden egyes tagállam egy-egy állampolgárából álljon.
3. Az Európai Tanács megállapodott továbbá abban is, hogy az ír népnek a miniszterelnökük által ismertetett egyéb aggályaira, amelyek az adópolitikával, az élethez és az oktatáshoz való joggal, a családjoggal, valamint a katonai semlegesség hagyományos ír politikájával kapcsolatosak, Írország és a többi tagállam kölcsönös megelégedésére, a szükséges jogi biztosítékok útján keresnek megoldást. Az Európai Tanács emellett egyetértett annak megerősítésében is, hogy nagy jelentőséget tulajdonít több szociális kérdésnek, többek között a munkavállalók jogainak.

4. Az Európai Tanács a fentiek alapján megállapodott az alábbi dokumentumokról, amelyek teljes mértékben összeegyeztethetők a Szerződéssel, és céljuk, hogy biztonságérzetet és megoldást nyújtsanak az ír nép aggályaira:
- a) az Európai Unió huszonhét, az Európai Tanács keretében ülésező tagállama állam- és kormányfőinek a határozata az ír népnek a Lisszaboni Szerződéssel kapcsolatos aggályairól (1. melléklet);
 - b) ünnepélyes nyilatkozat a munkavállalók jogairól, a szociális politikáról és egyéb kérdésekről (2. melléklet).

Az Európai Tanács tudomásul vette Írország egyoldalú nyilatkozatát is (3. melléklet), amelyet a Lisszaboni Szerződés ír megerősítő okiratához fognak csatolni.

5. Az 1. mellékletben található határozattal kapcsolatban az állam- és kormányfők kijelentették, hogy:
- i. ez a határozat jogi biztosítékot nyújt arra, hogy a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése nem érinti az ír nép bizonyos aggályait;
 - ii. tartalma teljes mértékben összeegyeztethető a Lisszaboni Szerződéssel, és nem teszi szükségessé a Lisszaboni Szerződés ismételt megerősítését;
 - iii. a határozat jogilag kötelező érvényű, és a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésekor lép hatályba;
 - iv. a következő csatlakozási szerződés megkötésekor a mellékletben szereplő határozat rendelkezéseit – saját alkotmányos követelményeiknek megfelelően – az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolandó jegyzőkönyvbe foglalják;

- v. a jegyzőkönyv semmilyen módon nem módosítja az EU és tagállamai kapcsolatát. A jegyzőkönyv egyetlen célja az, hogy a határozatnak az ír nép aggályai eloszlatását célzó pontosításai a Szerződéssel teljes mértékben azonos státust kapjanak. E pontosítások státusa nem lesz eltérő a más tagállamok által kapott, jegyzőkönyvekben szereplő hasonló pontosításoktól. A jegyzőkönyv pontosítja a Lisszaboni Szerződést, de nem változtatja meg annak sem a tartalmát, sem pedig az alkalmazását.

A Bizottság elnökének jelölése

6. Az állam-, illetve kormányfők egyhangúlag megállapodtak abban, hogy a 2009–2014-es időszakra José Manuel DURÃO BARROSO-t kívánják az Európai Bizottság elnökeként jelölni.
7. A Cseh Köztársaság miniszterelnöke és Svédország miniszterelnöke az Európai Tanács jelenlegi és soron következő elnökeként megbeszélést folytat majd az Európai Parlamenttel annak eldöntése céljából, hogy a Parlament jóvá tudja-e hagyni e jelölést júliusi plenáris ülészekén.
8. A Tanács az említett megbeszélések fényében, állam-, illetve kormányfői összetételben, az EK-Szerződés 214. cikke (2) bekezdése első albekezdése alapján hivatalossá teszi a Bizottság elnökének kinevezni kívánt személy jelöléséről szóló határozatát.
9. A Bizottság további tagjainak jelölésére irányuló eljárás csak akkor kezdődhet meg, amikor a jelölési eljárás jogalapja egyértelművé vált.

Az Európai Parlamenttel kapcsolatos átmeneti intézkedések

10. Az Európai Tanács emlékeztet az Európai Parlament összetételére vonatkozó átmeneti intézkedésekről szóló 2008. decemberi nyilatkozatára. Egyetért azzal, hogy ezen átmeneti intézkedések a 4. mellékletben meghatározott elemeket tartalmazzák. Amint teljesül a 2008. decemberi nyilatkozatban foglalt feltétel, az elnökség megteszi az ezen intézkedések végrehajtásához szükséges lépéseket.

II. Gazdasági, pénzügyi és társadalmi helyzet

11. Az Európai Unió a világ többi részéhez hasonlóan továbbra is érzi a második világháború utáni időszak legsúlyosabb és legkiterjedtebb recessziójának hatásait. Feltétlenül szükséges, hogy az EU folytassa a válság kezeléséhez szükséges intézkedések kidolgozását és végrehajtását. Ezt a múlt decemberben elfogadott európai gazdaságélénkítési tervvel összhangban az elmúlt hónapokban elért jelentős eredményekre alapozva kell tennie, ami 2009/2010-ben a GDP körülbelül 5 %-át kitevő teljes költségvetési támogatásnak felel meg. Mint arról a nemzeti gazdaságélénkítési intézkedésekről szóló tanácsi jelentés (10771/09) is tanúskodik, a kormányok és a központi bankok által tett komoly intézkedések hozzájárultak a visszaesés negatív hatásainak mérsékléséhez, és segítettek a munkahelyek megőrzésében. Ezek az intézkedések egyúttal megteremtik a fenntartható gazdasági fellendülés alapját is.
12. Az Európai Tanács megerősíti a rendezett államháztartás, valamint a Stabilitási és Növekedési Paktum melletti határozott elkötelezettségét. A jövő fejleményei továbbra is bizonytalanok. A Bizottság által május elején előre jelzett gazdasági és költségvetési kilátásokat az ECOFIN-Tanács fogja megvitatni. Az Európai Tanács ismételten kifejezésre juttatja amelletti elkötelezettségét, hogy a foglalkoztatás és a növekedés helyreállítása érdekében megteszi a szükséges lépéseket. Fontos, hogy a konszolidáció lépést tartson a gazdasági fellendüléssel. Egyértelműen szükség van megbízható és hiteles kilépési stratégiára, többek között a középtávú költségvetési keretek javítása, valamint összehangolt középtávú gazdaságpolitika révén.
13. Az Európai Tanács támogatja a jelentős idei és jövő évi költségvetési konszolidációt célzó új lettországi költségvetési intézkedések elfogadását. Hangsúlyozza, hogy az elfogadott intézkedések szigorú végrehajtása hiteles középtávú stratégiával párosítva a jelenlegi kiigazítási program sikeres kimenetelét fogja biztosítani. Az Európai Tanács határozottan támogatja, hogy a Bizottság a kiigazítási program keretében a fizetési mérleghez nyújtott közösségi pénzügyi támogatás következő részletének gyors kifizetését kívánja javasolni.

14. Az Európai Tanács megvitatta a tejágazat jelenlegi helyzetét. Felkérte a Bizottságot, hogy két hónapon belül nyújtson be alapos piaci elemzést, amely – az „állapotfelmérés” eredményét tiszteletben tartva – a tejpiac stabilizálásának lehetőségeit is tartalmazza.

Új rend kialakítása a pénzügyi piacokon

15. A pénzügyi támogatási rendszerek hatékonyságáról szóló tanácsi jelentés (10772/09 + ADD 1) hangsúlyozza, hogy az állami garanciák és a feltőkésítési műveletek milyen alapvető fontosságúak voltak a pénzügyi ágazat összeomlásának elkerülésében, és pozitív szerepet tölthettek be a betétesek érdekeinek védelmében. Ezen túlmenően a munkahelymegőrzéshez is hozzájárulnak azáltal, hogy támogatják a hiteláramlást a reálgazdaság felé
16. Bár ez az uniós szintű összehangolt stratégia hatékonynak bizonyult a pénzügyi piacok stabilizálásában, a pénzügyi intézmények működési környezete továbbra is kihívást jelent, és a hiteláramlás továbbra is korlátozott. A kormányoknak ezért készen kell állniuk arra, hogy olyan további intézkedéseket hozzanak, amelyek szükségesek lehetnek a feltőkésítéshez vagy a banki mérlegek megtisztításához. A folyamatban lévő uniós szintű stresszteszt segíteni fog a pénzügyi rendszer rugalmasságának jobb felmérésében, hozzájárul a pénzügyi piacok iránti bizalom erősítéséhez, és megkönnyíti az uniós szinten koordinált szakpolitikai intézkedéseket. Minden intézkedésnek összhangban kell állnia az egységes piac elveivel, egyenlő versenyfeltételeket kell biztosítani, és tekintetbe kell vennie a hiteles kilépési stratégiát. A Bizottság felkérést kap, hogy folytassa a pénzügyi ágazat támogatására hozott intézkedések nyomon követését, valamint adjon további iránymutatást a banki ágazat újbóli életképessé tételére vonatkozóan.
17. A pénzügyi válság egyértelműen bebizonyította, hogy Európában és a globális szinten egyaránt javítani kell a pénzügyi intézmények szabályozását és felügyeletét. A jelenlegi válság kapcsán megmutatkozó hiányosságok kezelése hozzájárul majd a jövőbeli válságok elkerüléséhez. Emellett segít majd a pénzügyi rendszer iránti bizalom helyreállításában is, különösen a betétesek és a fogyasztók védelmének fokozása révén, és ezáltal elősegíti az európai gazdaság fellendülését.

18. Már számottevő előrelépés történt az EU szabályozási keretének javítása terén, különösen a tőkekövetelményekről szóló irányelvekre, a hitelminősítő intézetekről szóló rendeletre és a Szolvencia II. irányelvre vonatkozó megállapodás révén. Az Európai Tanács további előrelépésre szólít fel a pénzügyi piacok szabályozásának területén, különösen az alternatív befektetési alapok szabályozása, a letétkezelők szerepe és felelősségi köre, valamint a származtatott termékek piacának átláthatósága és stabilitása terén. Az Európai Tanács felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy gyorsítsák fel a szabályozási előírások prociklikus hatásainak ellensúlyozásával kapcsolatos munkát, és mielőbb érjenek el eredményeket, például a tőkekövetelmények és az értékvesztett eszközök tekintetében. Felkéri továbbá a tagállamokat, hogy a Bizottság által tett ajánlásokat figyelembe véve mielőbb hozzanak intézkedéseket a vállalatvezetők bére és a pénzügyi szektorra jellemző javadalmazás ügyében.
19. A Bizottság által 2009. május 27-én benyújtott közlemény és a 2009. június 9-i tanácsi következtetések a makro- és mikroprudenciális felügyelet új keretének kialakításához szükséges további teendőket tartalmazzák. Az Európai Tanács támogatja az Európai Rendszerkockázati Testület létrehozását, amely figyelemmel kíséri és értékeli majd a pénzügyi stabilitásra leselkedő potenciális veszélyeket, valamint adott esetben kockázati figyelmeztetéseket ad ki, fellépésekre vonatkozó ajánlásokat tesz és figyelemmel kíséri azok végrehajtását. Az Európai Rendszerkockázati Testület elnökét az EKB Általános Tanácsának tagjai választják meg.

20. Az Európai Tanács javasolja továbbá a három új európai felügyeleti hatóságból álló Pénzügyi Felügyelet Európai Rendszerének létrehozását, melynek célja a nemzeti felügyelet minőségének és konzisztenciájának javítása, a határokon átnyúló csoportok felügyeletének javítása felügyeleti testületek létrehozása révén, és egy, az egységes piac valamennyi pénzügyi intézményére alkalmazandó egységes európai szabálykönyv létrehozása. Elismerve a tagállamok esetleges potenciális vagy függő kötelezettségeit, az Európai Tanács hangsúlyozza, hogy az európai felügyeleti hatóságok által hozott döntések semmilyen hatást nem gyakorolhatnak a tagállamok költségvetési felelősségeire. Mindezekre figyelemmel és kiegészítve a 2009. június 9-i tanácsi következtetéseket, az Európai Tanács egyetért azzal, hogy a Pénzügyi Felügyelet Európai Rendszerének kötelező érvényű és arányos döntéshozatali hatáskörrel kell rendelkeznie a tekintetben, hogy a felügyelet eleget tesznek-e az egységes szabálykönyv és a vonatkozó közösségi jogszabályok szerinti követelményeknek, valamint a székhely szerinti és a fogadó államok felügyeletei közötti nézeteltérés esetén, beleértve a felügyeleti testületeken belüli nézeteltéréseket is. Az európai felügyeleti hatóságoknak felügyeleti hatáskörrel kell rendelkezniük a hitelminősítő intézetek tekintetében is. Az Európai Tanács továbbá hangsúlyozza: fontos biztosítani, hogy az új keret stabil és versenyképes uniós pénzügyi piacokat ösztönözzön.
21. Az Európai Tanács üdvözli a Bizottság azon szándékát, hogy – a hatáskörök egyensúlya és a pénzügyi felelősség teljes körű tiszteletben tartása mellett, valamint teljes mértékben figyelembe véve a 2009. június 9-i tanácsi következtetéseket – legkésőbb 2009 őszének elején előterjeszti az uniós felügyelet új keretének bevezetését célzó jogalkotási javaslatokat. Ezeket a javaslatokat sürgősen el kell fogadni, hogy az új keret 2010 folyamán teljes mértékben kiépüljön. Az Európai Tanács 2009. októberi ülésén áttekinti az elért eredményeket, és szükség esetén további iránymutatást ad.

22. Ugyanilyen fontos a pénzügyi válságok megelőzésére és kezelésére szolgáló átfogó, határokon átnyúló keret létrehozására irányuló munka előbbre vitelének folytatása. Az Európai Tanács felkéri a Bizottságot, hogy tegyen konkrét javaslatokat arra vonatkozóan, hogy miként tölthetne be a Pénzügyi Felügyelet Európai Rendszere a válsághelyzetekben erőteljes koordináló szerepet a felügyeletek között, miközben teljes mértékben tiszteletben tartja a nemzeti hatóságoknak a pénzügyi stabilitás megőrzésével és a válságkezeléssel kapcsolatos felelősségét a potenciális költségvetési következményekkel összefüggésben, és teljes mértékben tiszteletben tartja a központi bankok felelősségét, különösen a likviditás növelését célzó sürgősségi segítségnyújtás tekintetében.
23. Az Európai Unió globális szinten továbbra is vezető szerepet játszik majd, különösen a G20-ak keretében. Nemzetközi partnereit felszólítja arra, hogy teljes körűen teljesítsék a Washingtonban és Londonban vállalt kötelezettségeket, különösen a tekintetben, hogy a nemzetközi pénzügyi szervezetek számára kiegészítő pénzügyi forrásokat biztosítsanak, valamint felgyorsítják a pénzügyi és szabályozási keret megreformálását. Az Európai Tanács felkéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a 2009. szeptember 24–25-i G20-csúcstalálkozót megelőzően gondoskodjanak az összehangolt uniós álláspont alapos előkészítéséről. Egyben felhívja az elnökséget és a Bizottságot, hogy a nemzetközi partnerekkel való kapcsolatok során – a legmagasabb szinten is – szisztematikusan foglalkozzanak a globális szabályozás és felügyelet kérdésével.
24. Az IMF-forrásokat illetően a tagállamok már kijelentették, hogy készek összesen 75 milliárd EUR összegben gyors és átmeneti jellegű támogatást nyújtani. A tagállamok elvben készen állnak arra, hogy a globális szintű méltányos tehermegosztás keretében, az IMF új hitelegyezménye révén – a hozzájárulás és a képviselőlet közötti szükségszerű kapcsolatot elismerve – a kvótájukban megjelenő gazdasági súlyuknak megfelelően kivegyék részüket a középtávon felmerülő további finanszírozási igények teljesítéséből. A mindenki számára tisztességes és fenntartható gazdaságélénkítés biztosítását célozva az EU újólág megerősíti elkötelezettségét amellet, hogy támogatja a fejlődő országokat a millenniumi fejlesztési célok megvalósításában, valamint amellet, hogy saját ODA-célértékünket (hivatalos fejlesztési támogatás) elérjük.

A foglalkoztatás támogatására irányuló erőfeszítések fokozása

25. A munkanélküliség elleni küzdelem továbbra is kiemelt jelentőségű. Bár az e területtel kapcsolatos fellépés elsősorban és mindenekelőtt a tagállamok feladata, az Európai Uniónak fontos szerepe van az ahhoz szükséges közös keret biztosításában és javításában, hogy a hozott intézkedések összehangoltak, egymást támogatók és a közös piac szabályainak megfelelőek legyenek. Az erre irányuló erőfeszítések során meg kell óvnunk és tovább kell erősíteniünk a szociális védelmet, a társadalmi kohéziót és a munkavállalók jogait.
26. Az informális prágai foglalkoztatási csúcstalálkozón sor került azon konkrét intézkedések megvitatására, amelyek elősegítik a válság foglalkoztatási és szociális következményeinek mérséklését. E megbeszélések keretében három különös figyelmet igénylő kiemelt területet határoztak meg a tagállami gazdaságélénkítési csomagokon és az európai szinten indított kezdeményezéseken belül: i. a foglalkoztatás szintjének fenntartása, új munkahelyek teremtése és a mobilitás ösztönzése; ii. a készségek fejlesztése és a munkaerő-piaci igények összehangolása; iii. a foglalkoztatáshoz jutás fokozása.
27. A jelenlegi helyzetben a rugalmas biztonság a munkaerőpiacok modernizálásának és alkalmazkodóképességük előmozdításának fontos eszköze. Prioritásként kell kezelni a munkaerőpiacoknak a jövőbeli gazdasági fellendülésre való felkészítését: a vállalkozói készség és a munkahelyteremtés számára kedvező környezetet kell teremteni, be kell ruházni a képzett, alkalmazkodóképes és motivált munkaerőbe, és Európát versenyképes, tudásalapú, befogadó, innovatív és ökohatékony gazdasággá kell alakítani. Ebben szerepük van a szociális védelmi rendszereknek és a társadalmi befogadásra vonatkozó politikáknak is, mint automatikus gazdasági stabilizátoroknak, valamint a gazdasági visszaesés társadalmi hatásait tompító és a munkaerőpiacra való visszatérést elősegítő mechanizmusoknak. Különös figyelmet kell fordítani a legkiszolgáltatottabb helyzetben lévőkre és a kirekesztés jelentette új kockázatokra.

III. Éghajlatváltozás és fenntartható fejlődés

28. Ideje, hogy a nemzetközi közösség megtegye azokat a vállalásokat, amelyek a globális felmelegedés 2°C alá szorításához szükségesek. Az éghajlatváltozás és a gazdasági és pénzügyi válság által állított kihívásokra adott egységes válasz új lehetőségeket nyit meg, és lehetővé teszi az olyan, biztonságos és fenntartható, alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaságra való átállást, amely képes a növekedésre és új munkahelyek teremtésére.
29. Az Európai Unió még egyszer felkéri valamennyi érintett felet, hogy működjenek együtt annak érdekében, hogy a koppenhágai konferencián nagyra törő és átfogó megállapodás szülessen, és ennek érdekében gyorsítsák fel a tárgyalások ütemét. Hangsúlyozza a magas szintű nemzetközi találkozóknak a megbeszélések előbbre vitelében betöltött fontos szerepét, és várakozással tekint az elé a pozitív hozzájárulás elé, melyet a meghatározó gazdaságok képviselőinek közeljövőben megrendezendő fóruma és a G8-találkozó nyújthat az Egyesült Nemzetek Éghajlat-változási Keretegyezményével kapcsolatos folyamathoz. Az EU e globális folyamat megerősítése érdekében mélyítette az éghajlatváltozásról folytatott kétoldalú párbeszédet nemzetközi kulcspartnereivel, többek között a Kanadával, Kínával, Japánnal, a Koreai Köztársasággal, Oroszországgal és az USA-val tartott legutóbbi csúcstalálkozókon.
30. Az Európai Unió készen áll arra, hogy vezető szerepet töltsön be e folyamatban. Az Unió maga is nagyra törő és jogilag kötelező érvényű kötelezettséget vállalt, mely szerint 2020-ra az 1990-es szinthez képest 20 %-kal csökkenti az üvegházhatású gázok kibocsátását. Azzal a feltétellel, hogy más fejlett országok is hasonló mértékű kibocsátáscsökkentésre vállalnak kötelezettséget, és a fejlődő országok is kellő mértékű, felelősségüknek és képességüknek megfelelő hozzájárulást nyújtanak, az Unió elkötelezett a mellett, hogy összhangban a 2008. decemberi Európai Tanács következtetéseivel kötelezettségvállalását 30 %-os szintre emelje. A Tanács 2009. márciusi következtetései tartalmazzák, hogy az Unió 2020-ig milyen erőfeszítéseket vár el a fejlett, illetve a fejlődő országoktól, azokon belül is a legfejlettebbektől.

31. Az Európai Tanács jóváhagyja a Tanács 2009. június 9-i ülésén elfogadott következtetéseket. A legkevésbé fejlett országok kivételével valamennyi országnak hozzá kell járulnia a fejlődő országokban az éghajlatváltozás ellen folytatott küzdelem finanszírozásához, egy általános, átfogó és konkrét hozzájárulási kulcs alapján. A Tanácsban folytatott előkészítő munka egyik legfontosabb következtetése az, hogy a hozzájárulások mértékének az egyes országok fizetési képességén és a kibocsátás mértékén kell alapulnia¹. Az Európai Unió felismeri a szükséges erőfeszítés nagyságrendjét, és a magánfinanszírozás elsődleges szerepének hangsúlyozása mellett megfelelő részt fog vállalni – különösen a legkevésbé fejlett országokban – az éghajlatváltozás mérséklésére és az ahhoz való alkalmazkodásra vonatkozó fellépések közsférából származó nemzetközi támogatásában. A finanszírozási mechanizmusoknak a lehető legnagyobb mértékben a meglévő – és szükség esetén megreformált – eszközökön és intézményeken kell alapulniuk. Hatékony, eredményes és méltányos finanszírozási mechanizmusokat kell biztosítani. Ez maga után vonja az alacsony szén-dioxid-kibocsátást célzó átfogó fejlesztési stratégiák fejlődő országok általi megvalósítását, és átfogó rendszer létrehozását az ezen országokban tett mérséklési intézkedések mérésére, az ezekkel kapcsolatos jelentéstételre és az ellenőrzésükre.
32. Az Európai Tanács üdvözli a soron következő elnökség azon szándékát, hogy a Bizottsággal szoros együttműködésben munkaprogramot dolgozzon ki annak biztosítására, hogy a decemberi koppenhágai konferenciát előkészítő fontos nemzetközi találkozók előtt elegendő idő legyen az EU-n belüli összehangolásra és döntéshozatalra. Felkéri a Bizottságot, hogy amint lehetséges és amint készen áll, a nemzetközi tárgyalások fejleményeire is figyelemmel nyújtson be javaslatokat többek között a finanszírozásra vonatkozóan, hogy az októberi ülésén a finanszírozás valamennyi kérdésével kapcsolatban döntést lehessen hozni.
33. A fenntartható fejlődés továbbra is az Európai Unió alapvető célkitűzése, amely gazdasági, társadalmi és környezeti dimenzióval is bír. Az Európai Tanács felkéri a Tanácsot, hogy vizsgálja meg a Bizottság jelentését a fenntartható fejlődési stratégia végrehajtásában elért eredményekről, hogy a lehető leghamarabb meg lehessen állapodni az elsődlegesen végrehajtandó intézkedésekről.

¹ Ez nem érinti az EU belső tehermegosztását, amelyről még jóval a koppenhágai konferencia előtt döntés születik majd.

34. Az Európai Tanács felszólít a balti-tengeri régióról szóló bizottsági közleménnyel kapcsolatos munka sürgős folytatására annak érdekében, hogy 2009. októberi ülésén el lehessen fogadni a Balti-tengeri térségre vonatkozó európai uniós stratégiát. Ezzel összefüggésben az Európai Tanács üdvözli a balti-tengeri energiapiacok összekapcsolására vonatkozó cselekvési tervet, amely jelentősen hozzájárul az Unió energiabiztonságának növeléséhez. Felkéri továbbá a Bizottságot, hogy 2010 vége előtt nyújtson be a Duna régióra vonatkozó uniós stratégiát.
35. Az Európai Unió számára az energiaellátás biztonsága továbbra is kiemelt jelentőségű. Az Európai Tanács aggodalommal veszi tudomásul az Oroszországból Ukrajnán keresztül érkező gáz szállításával kapcsolatos potenciális problémákat. Az Európai Tanácsnak meggyőződése, hogy valamennyi fél teljesíteni fogja kötelezettségvállalásait annak elkerülése érdekében, hogy ismételten megszakadjon az EU-ba és tagállamaiba történő gázszállítás. A Tanács és a Bizottság továbbra is gondosan figyelemmel kíséri és értékeli a helyzetet, és amikor szükséges, jelentést tesz az Európai Tanácsnak. E tekintetben különösen fontos az, hogy az EU – a budapesti, szófiai és prágai energiaügyi konferencián elért eredményekre építve – továbbra is egységes álláspontot képviseljen a partnereivel való kapcsolataiban.

A fentiekre figyelemmel az Európai Tanács üdvözli a kőolajkészletekről szóló felülvizsgált irányelvvel kapcsolatban a Tanács által elért megállapodást, és várakozással tekint az elé, hogy a Bizottság haladéktalanul benyújtsa a földgázellátás biztonságáról szóló irányelvjavaslatot annak érdekében, hogy a lehető leghamarabb megállapodás szülessen. Az Európai Tanács a múlt márciusban jóváhagyott iránymutatásaival összhangban októberi ülésén áttekinti az energetikai infrastruktúrák és összeköttetések, valamint a válságkezelési mechanizmusok tekintetében elért előrehaladást.

IV. Illegális bevándorlás

36. A közelmúltban Cipruson, Görögországban, Olaszországban és Máltán történt események rámutatnak arra, hogy sürgősen szükség van az EU déli tengeri határainál az illegális bevándorlás megelőzését és az ellene való küzdelmet célzó erőfeszítések hatékony fokozására, és ezáltal a jövőben az emberi tragédiák megelőzésére. Alapvető fontosságú egy olyan határozott európai válaszlépés, amely az Európai Bevándorlási és Menekültügyi Paktummal és a migrációval kapcsolatos általános megközelítéssel összhangban egyaránt alapul a határozottságon, a szolidaritáson és a felelősség megosztásán. Végrehajtásukat fel kell gyorsítani, különösen a származási és a tranzitországokkal való együttműködés tekintetében. A Nyugat-Mediterrán térségben és a keleti és délkeleti határokon folyó valamennyi tevékenységnek folytatódnia kell.
37. A jelenlegi humanitárius szükséghelyzetre tekintettel gyorsan konkrét intézkedéseket kell hozni és végrehajtani. Az Európai Tanács felszólít a különös és aránytalan nyomásnak kitett tagállamokban lévő, nemzetközi védelemben részesülő személyek, valamint a rendkívül kiszolgáltatott személyek belső átirányítását célzó önkéntes intézkedések összehangolására. Az Európai Tanács üdvözli a Bizottság azon szándékát, hogy – egy Máltára vonatkozó kísérleti projekttel indítva – kezdeményezéseket tegyen ezzel kapcsolatban. Felszólítja a Tanácsot és az Európai Parlamentet, hogy érjenek el megállapodást, amely lehetővé teszi az Európai Menekültügyi Támogató Hivatal gyors létrehozását. Az Európai Tanács hangsúlyozza továbbá, hogy szükség van a FRONTEX által koordinált határ-ellenőrzési műveletek megerősítésére, a közös járőrszolgálatban való szerepvállalást és a megmentett személyek partra szállítását illetően egyértelmű szabályokra, valamint a kitoloncolásra szolgáló közös légi járatok nagyobb mértékű használatára. Ezzel kapcsolatban a szervezett bűnözés és az emberkereskedelemben részt vevő bűnszövetkezetek elleni eredményes küzdelmet célzó határozott intézkedésekre szólít fel.

38. Az Európai Tanács hangsúlyozza, hogy a főbb származási és tranzitországokkal folytatott együttműködést számottevően fokozni kell. Felkéri a Bizottságot, hogy a Tanács által elfogadott korábbi megbízatásokkal összhangban tárja fel a harmadik országokkal való konkrét együttműködés lehetőségeit. Az EU átfogó külső politikáinak részeként az EU visszafogadási megállapodásainak hatékonyságát növelni kell. A kiemelt származási és tranzitországokkal – például Líbiával és Törökországgal – a közösségi visszafogadási megállapodásokról folytatott tárgyalások lezárása elsőbbséget élvez; e tárgyalások lezárulásáig gondoskodni kell a meglévő kétoldalú egyezmények megfelelő alkalmazásáról.
39. Az Európai Tanács arra ösztönzi a Tanácsot, hogy mindezt vegye teljes mértékben figyelembe a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségre vonatkozó új, többéves keretprogramjának kidolgozásakor. Az Európai Tanács felkéri a Bizottságot, hogy az Európai Tanács következő ülésére nyújtson be az ezen problémákra adandó megfelelő válaszokon alapuló további javaslatokat.

V. Külkapcsolatok

40. Az Európai Tanács nyilatkozatot fogadott el Pakisztánról és Afganisztánról (5. melléklet), Burma/Mianmarról (6. melléklet), a KNDK-ról (7. melléklet), illetve Iránról (8. melléklet).
41. Az Európai Tanács üdvözli a keleti partnerség elindítását. Ismételten hangsúlyozza abbéli meggyőződését, hogy e kezdeményezés – annak kétoldalú és többoldalú dimenzióiban való – további végrehajtása fontos és kölcsönösen előnyös az EU és a kelet-európai partnerek számára, mivel hozzájárul ahhoz, hogy minden részt vevő ország polgárai számára biztosítani lehessen a jólétet és stabilitást. Az Európai Tanács felhívja a Bizottságot és a soron következő elnökségeket, hogy a 2009. május 7-i prágai csúcstalálkozó együttes nyilatkozatával összhangban folytassák munkájukat.

42. A közel-keleti békefolyamat 2009-ben is kiemelt prioritás marad az Európai Unió számára. Az Európai Tanács jóváhagyja a Tanács június 15-i ülésén elfogadott következtetéseket.
43. Az Európai Tanács újólá megerősíti a transzatlanti kapcsolatok stratégiai jelentőségét, amelyet a 2009. április 5-én Prágában tartott informális EU–USA csúcstalálkozó is kiemelt. Az Európai Tanács üdvözli a guantánamói fogolytábor bezárásáról szóló, 2009. június 15-i együttes nyilatkozatot, amely további határozott lendületet ad a terrorizmus elleni – a közösen vallott értékeken, a nemzetközi jogon, valamint az emberi jogok és a jogállamiság tiszteletben tartásán alapuló – együttműködésnek. Az Európai Tanács üdvözli továbbá az USA és az EU között az energiaügyi kérdések terén megvalósuló együttműködés javítására irányuló amerikai javaslatot. Az Európai Tanács várakozással tekint az Egyesült Államokkal az éghajlatváltozás, a regionális kérdések, a gazdasági ügyek és a fejlesztés terén folytatandó megerősített együttműködés elé is.
-

1. MELLÉKLET

**AZ EU HUSZONHÉT, AZ EURÓPAI TANÁCS KERETÉBEN ÜLÉSEZŐ TAGÁLLAMA
ÁLLAM- ÉS KORMÁNYFŐINEK A HATÁROZATA AZ ÍR NÉPNEK A LISSZABONI
SZERZŐDÉSSEL KAPCSOLATOS AGGÁLYAIRÓL**

Az Európai Unió huszonhét – a Lisszaboni Szerződést aláíró kormányokat képviselő –
tagállamának állam- és kormányfői,

tudomásul véve a Lisszaboni Szerződésről 2008. június 12-én tartott ír népszavazás eredményét,
továbbá az ír népnek a miniszterelnökük által ismertetett aggályait,

azzal az óhajjal, hogy a Lisszaboni Szerződést alapul véve megvizsgálják ezeket az aggályokat,

tekintettel az Európai Tanács 2008. december 11–12-i következtetéseire,

a következő határozatban állapodtak meg:

A. RÉSZ

AZ ÉLETHEZ VALÓ JOG, A CSALÁD ÉS AZ OKTATÁS

A Lisszaboni Szerződésben sem az Európai Unió Alapjogi Chartájának jogi státust biztosító
rendelkezések, sem pedig a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségre
vonatkozó rendelkezések nem érintik semmilyen módon az ír alkotmány 40. cikke (3)
bekezdésének 1. pontjában, 40. cikke (3) bekezdésének 2. pontjában és 40. cikke (3) bekezdésének
3. pontjában az élethez való jog védelme, 41. cikkében a család védelme, valamint 42. cikkében, 44.
cikke (2) bekezdésének 1. pontjában és 44. cikke (2) bekezdésének 5. pontjában az oktatáshoz való
jogok védelme érdekében megállapított rendelkezések hatályát és alkalmazhatóságát.

B. RÉSZ

ADÓZÁS

A Lisszaboni Szerződés semmilyen módon és egyetlen tagállam tekintetében sem változtatja meg az Európai Unió hatásköreinek kiterjedését és működését az adózás területén.

C. RÉSZ

BIZTONSÁG ÉS VÉDELEM

Az Unió nemzetközi szintű fellépéseit a demokrácia, a jogállamiság, az emberi jogok és alapvető szabadságok egyetemes és oszthatatlan volta, az emberi méltóság tiszteletben tartása, az egyenlőség és a szolidaritás elvei, valamint az Egyesült Nemzetek Alapokmányában és a nemzetközi jogban foglalt elvek tiszteletben tartása vezérli.

A közös kül- és biztonságpolitika elválaszthatatlan részét képező közös uniós biztonság- és védelempolitika műveleti képességet biztosít az Unió részére ahhoz, hogy az Unión kívül – az Egyesült Nemzetek Alapokmányának elveivel összhangban – békefenntartó, konfliktusmegelőző és a nemzetközi biztonságot erősítő missziókat hozzon létre.

A közös uniós biztonság- és védelempolitika nem sérti az egyes tagállamok – így Írország – biztonság- és védelempolitikáját, vagy bármely tagállam kötelezettségeit.

A Lisszaboni Szerződés nem érinti és nem sérti a katonai semlegesség hagyományos ír politikáját.

A tagállamok – így beleértve Írországot is, amely a szolidaritás szellemében lép fel, és katonai semlegessége hagyományos politikájának sérelme nélkül – fogják meghatározni, hogy milyen jellegű segítséget vagy támogatást fognak nyújtani egy olyan tagállamnak, amelyet terrortámadás ért vagy amelynek területe ellen fegyveres támadást hajtottak végre.

A közös védelemről való bármilyen döntéshez az Európai Tanács egyhangú határozatára van szükség. A tagállamok – és köztük Írország – döntenek el, hogy a Lisszaboni Szerződés rendelkezéseinek és saját alkotmányos követelményeiknek megfelelően kialakítják-e a közös védelmet.

A C. rész semmilyen módon nem érinti vagy sérti egyetlen tagállamnak sem a biztonsággal és védelemmel kapcsolatos álláspontját vagy politikáját.

Szintén az egyes tagállamok döntenek el, hogy – a Lisszaboni Szerződés rendelkezéseivel és saját nemzeti jogszabályi követelményeikkel összhangban – részt vesznek-e állandó strukturált együttműködésben vagy az Európai Védelmi Ügynökségben.

A Lisszaboni Szerződés nem rendelkezik egy európai hadsereg létrehozásáról vagy bármely katonai alakulatba való besorozásról.

Nem érinti Írország vagy bármely más tagállam arra vonatkozó jogát, hogy meghatározza a védelmi és biztonsági kiadásai jellegét és volumenét, vagy védelmi képességei jellegét.

Írország és az egyes tagállamok maguk döntenek el, hogy saját nemzeti jogszabályi követelményeikkel összhangban részt vesznek-e egy adott katonai műveletben.

D. RÉSZ

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

E határozat a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésekor lép hatályba.

2. MELLÉKLET

ÜNNEPÉLYES NYILATKOZAT A MUNKAVÁLLALÓK JOGAIRÓL, A SZOCIÁLIS POLITIKÁRÓL ÉS EGYÉB KÉRDÉSEKRŐL

Az Európai Tanács megerősíti, hogy az Unió rendkívüli fontosságot tulajdonít az alábbiaknak:

- a társadalmi fejlődés és a munkavállalói jogok védelme,
- közszolgáltatások,
- a tagállamoknak az oktatási és egészségügyi szolgáltatások biztosításával kapcsolatos felelőssége,
- a nemzeti, regionális és helyi hatóságok alapvető szerepe és széles mérlegelési jogköre az általános gazdasági érdekű szolgáltatások nyújtása, más által való ellátása és megszervezése terén.

Egyúttal hangsúlyozza, hogy tiszteletben kell tartani az EU-szerződések általános keretét és rendelkezéseit.

A fentiek megerősítéseként emlékeztet arra, hogy a Lisszaboni Szerződéssel módosított szerződések:

- egységes piacot hoznak létre, és céljuk az Európa fenntartható fejlődéséért való munkálkodás, amely olyan kiegyensúlyozott gazdasági növekedésen, árstabilitáson és magas versenyképességű, teljes foglalkoztatottságot és társadalmi haladást célul kitűző szociális piacgazdaságon alapul, amely a környezet minőségének magas fokú védelmével és javításával párosul,
- kifejezésre juttatják az Unió értékeit,
- az Európai Unióról szóló szerződés 6. cikkével összhangban elismerik az Európai Unió Alapjogi Chartájában foglalt jogokat, szabadságokat és elveket,

- céljuk a társadalmi kirekesztés és megkülönböztetés elleni küzdelem, valamint a társadalmi igazságosság és védelem, a nők és férfiak közötti egyenlőség, a nemzedékek közötti szolidaritás és a gyermekjogok védelmének előmozdítása,
- az Unió politikáinak és tevékenységeinek meghatározása és végrehajtása során kötelezik az Uniót arra, hogy vegye figyelembe a foglalkoztatás magas szintjének előmozdítására, a megfelelő szociális biztonság biztosítására, a társadalmi kirekesztés elleni küzdelemre, valamint az oktatás, a képzés és az emberi egészség védelmének magas szintjére vonatkozó követelményeket,
- az Unió közös értékeként rendelkeznek a nemzeti, regionális és helyi hatóságok alapvető szerepéről és széles mérlegelési jogköréről a tekintetben, hogy a felhasználók igényeihez a lehető legközelebb álló módon hogyan gondoskodjanak az általános gazdasági érdekű szolgáltatások nyújtásáról, más által való ellátásáról, illetve megszervezéséről,
- nem érintik a tagállamok arra vonatkozó hatáskörét, hogy általános érdekű, nem gazdasági jellegű szolgáltatások nyújtásáról, más által való ellátásáról, illetve megszervezéséről gondoskodjanak,
- előírják, hogy a Tanács a közös kereskedelempolitika területén egyhangúlag járjon el a szociális, oktatási és egészségügyi szolgáltatások kereskedelmére vonatkozó nemzetközi megállapodások tárgyalása és megkötése tekintetében, ha fennáll annak a veszélye, hogy azok komoly zavarokat okoznak az ilyen szolgáltatások nemzeti megszervezésében, illetve korlátozzák a tagállamok ezek biztosítására vonatkozó hatáskörét, valamint
- előírják, hogy az Európai Unió ismerje el és támogassa a szociális partnerek uniós szintű szerepvállalását, és könnyítse meg a köztük folytatott párbeszédet, figyelembe véve az egyes nemzeti rendszerek különbözőségeit és tiszteletben tartva a szociális partnerek autonómiáját.

3. MELLÉKLET

ÍRORSZÁG NEMZETI NYILATKOZATA

Írország újólág megerősíti az Egyesült Nemzetek Alapokmányában foglalt célok és elvek iránti elkötelezettségét; az Alapokmány értelmében elsődlegesen az ENSZ Biztonsági Tanácsa felel a nemzetközi béke és biztonság fenntartásáért.

Írország emlékeztet az Európai Unió közös kül- és biztonságpolitikája iránti elkötelezettségére, amint azt az ír nép népszavazáson több alkalommal is kifejezte.

Írország megerősíti, hogy az Európai Unió közös kül- és biztonságpolitikájában való részvétele nem sérti a katonai semlegesség hagyományos politikáját. Az Európai Unióról szóló szerződés egyértelművé teszi, hogy az Unió biztonság- és védelempolitikája nem sérti az egyes tagállamok biztonság- és védelempolitikájának egyedi jellegét.

A katonai semlegesség hagyományos politikájának megfelelően Írországra semmilyen kölcsönös védelmi kötelezettség nem vonatkozik. Az Európai Unióról szóló szerződés előírja, hogy a közös védelemről szóló bármilyen uniós határozatot a tagállamoknak egyhangúlag kell meghozniuk és saját alkotmányos előírásaiknak megfelelően elfogadniuk. Írország alkotmánya előírja, hogy az Írországot érintő ilyen határozatok elfogadásáról népszavazást kell tartani, és ezt a követelményt az sem befolyásolja, ha Írország megerősíti a Lisszaboni Szerződést.

Írország ismételtén kijelenti, hogy elkötelezett a nemzetek közötti béke és baráti együttműködés eszméje, valamint a nemzetközi vitás kérdések békés rendezésének elve mellett. Újólág megerősíti a konfliktusok megelőzése és rendezése, valamint a békefenntartás iránti határozott elkötelezettségét, továbbá emlékeztet katonai és polgári állományának az e tekintetben nyújtott teljesítményére.

Írország ismételt kijelenti, hogy az ír törvények értelmében az ír védelmi erők kizárólag akkor vehetnek részt tengerentúli műveletekben, beleértve az európai biztonság- és védelempolitika keretében végrehajtott műveleteket is, ha a műveletet a) az ENSZ Biztonsági Tanácsa vagy Közgyűlése engedélyezte, b) az ír kormány jóváhagyta, és c) a képviselőház (Dáil Éireann) is jóváhagyta.

Írország megállapítja, hogy semmi sem kötelezi az Európai Unióról szóló szerződésben említett állandó strukturált együttműködésben való részvételre. Az ír törvények értelmében a képviselőháznak kell jóváhagynia az Írország részvételét lehetővé tevő bármilyen határozatot.

Írország megállapítja továbbá, hogy az Európai Védelmi Ügynökségben, vagy az ennek égisze alatt indított egyedi projektekben vagy programokban történő részvételre sem kötelezhető. Az ilyen projektekben vagy programokban való részvételre vonatkozó határozat a nemzeti döntéshozataltól, valamint az ír törvényeknek megfelelően a képviselőház jóváhagyásától függ. Írország kijelenti, hogy kizárólag azokban a projektekben és programokban vesz részt, amelyek – az Egyesült Nemzetek Alapokmányában foglalt elveknek megfelelően – hozzájárulnak az ENSZ megbízásából indított békefenntartó, konfliktusmegelőző és a nemzetközi biztonságot erősítő missziókban való részvételhez szükséges képességek növeléséhez.

A Lisszaboni Szerződés hatálybalépése nem érinti az e nyilatkozatban kifejtett állapotot.

Amennyiben Írország megerősíti a Lisszaboni Szerződést, a megerősítő okirathoz csatolni fogja ezt a nyilatkozatot.

4. MELLÉKLET

Az Európai Parlament összetételére és a képviselők számára vonatkozó átmeneti intézkedések

- a) A júniusi európai parlamenti választásokon betöltött 736 képviselői hely az alábbi 18 hellyel egészül ki:

Bulgária	1	Hollandia	1
Spanyolország	4	Ausztria	2
Franciaország	2	Lengyelország	1
Olaszország	1	Szlovénia	1
Lettország	1	Svédország	2
Málta	1	Egyesült Királyság	1.

- b) A fenti további helyek betöltése érdekében az érintett tagállamok saját nemzeti jogszabályaiknak megfelelően képviselőket választanak azzal a megkötéssel, hogy e képviselőket vagy általános közvetlen választás útján – mégpedig vagy ad hoc választáson, vagy a 2009. júniusi európai parlamenti választások eredményének felhasználásával – választják meg, vagy nemzeti parlamentjük a saját tagjai közül választja meg a szükséges létszámú képviselőt¹.

¹ Ebben az esetben érvényes a többszörös tisztségviselést megtiltó szabály, amelyet az Európai Parlament képviselőinek közvetlen és általános választójog alapján történő választásáról szóló okmány ír elő.

5. MELLÉKLET

NYILATKOZAT PAKISZTÁNRAÓL ÉS AFGANISZTÁNRAÓL

Az Európai Unió nagy jelentőséget tulajdonít Afganisztán és Pakisztán és a szélesebb térség stabilitásának és biztonságának. Mind Afganisztán, mind Pakisztán összetett és sürgető kihívásokkal néz szembe. Az EU ismételten megerősíti a mindkét országgal fenntartott kapcsolatainak egyedi jellegét, ugyanakkor egyes kihívások szorosan összefüggenek egymással és csak úgy kezelhetők, ha a térség stabilitásában, biztonságában és fejlődésében érdekeltek együttműködnek egymással. Az EU üdvözli és továbbra is támogatja az afganisztáni és pakisztáni kormány közötti egyre intenzívebb párbeszédet, és a kapcsolat javítására irányuló közelmúltbeli lépések folytatására ösztönzi őket.

Pakisztán

Az Európai Unió üdvözli az EU és Pakisztán között a közelmúltban megrendezett csúcstalálkozó sikeres kimenetelét, amit a stratégiai párbeszéd kialakítása felé tett lépésnek tekint. Az EU és Pakisztán elkötelezték magukat a terrorizmus és a radikalizálódás elleni küzdelem iránt, mely elsődleges célkitűzésként jelenik meg. Az EU elismeri, hogy Pakisztán jelentős előrelépést tett a demokratikus polgári rend felé vezető úton, és a pakisztáni demokratikus struktúrák további megerősítése érdekében a jövőben is segíteni fogja az intézményépítést. Az Európai Bizottság kötelezettséget vállalt arra, hogy 72 millió EUR összegben humanitárius segílyt folyósít az ország számára, valamint hogy további 50 millió eurót használ fel a helyreállítás és újjáépítés támogatására, így a lakóhelyüket elhagyni kényszerült pakisztáni személyek számára összesen több mint 120 millió EUR összegű támogatást biztosít.

Az EU és a pakisztáni kormány most a csúcstalálkozót követő intézkedésekre összpontosít. Az Európai Tanács ennek összefüggésében hangsúlyozza a fenntartható gazdasági fejlődésnek a Pakisztán további fejlődésében betöltött szerepét, valamint az EU és Pakisztán közötti kereskedelmi kapcsolatok jelentős – többek között hosszú távon esetleg egy szabadkereskedelmi megállapodás révén történő – elmélyítésének fontosságát. Az EU a munka előbbre vitele érdekében fokozza az erre vonatkozó kereskedelmi párbeszédet. Az EU továbbra is támogatni fogja a dél-ázsiai kereskedelmi liberalizáció előmozdítását célzó erőfeszítéseket, és Pakisztánt a régió belüli – és különösen az Indiával és Afganisztánnal folytatott – kereskedelem elősegítésére ösztönzi.

Az EU üdvözli Pakisztán arra vonatkozó döntését, hogy fokozza a terrorizmus elleni küzdelemmel kapcsolatos erőfeszítéseket, és elismeri a pakisztáni nép és fegyveres erők által – különösen az Északnyugati Határtartományban folytatott műveletek során – hozott áldozatokat. Az Európai Unió bízik abban, hogy a sikeres végkifejlet nagymértékben megerősíti majd a demokratikus úton megválasztott kormányt, és ily módon segíti azt politikai és fejlesztési célkitűzései teljesítésében. Az EU hangsúlyozza a Swat-völgyben kialakult válságra válaszoló azonnali humanitárius segítségnyújtás fontosságát, és – lehetővé teendő, hogy a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek visszatérjenek otthonaikba –készen áll további segítséget nyújtani. Az EU támogatni fogja Pakisztán kormányát a térség átfogó helyreállítási és újjáépítési tervének megvalósításában.

Afganisztán

Az EU ismételten megerősíti az arra vonatkozó hosszú távú kötelezettségvállalását, hogy támogassa Afganisztánt a biztonság, a stabilitás és a jólét felé vezető útján, egyszersmind hangsúlyozva, hogy az ország fejlődéséért elsődlegesen az afgán hatóságok a felelősek.

Elismerve az első afgán irányítású választási folyamatot körülvevő kihívásokat, az EU a legfontosabbnak azt tekinti, hogy Afganisztánban a nemzetközi előírásoknak megfelelően hiteles, a társadalom egészének részvételével zajló és biztonságos elnökségi és tartományi választásokat tartsanak, ami megerősítené az afgán népnek az intézményei iránti támogatását. Különösen fontos, hogy az állam pártatlanságát és integritását megőrizve gyakorolja hatalmát, azt biztosítandó, hogy egyetlen jelölt sem kerül igazságtalanul hátrányba. Afganisztán további fejlődése szempontjából a politikai legitimitás alapvető fontosságú. Az afgán politikusokra fontos szerep hárul a választók tájékoztatása és az afgán nép arra való ösztönzése terén, hogy az augusztusi választásokban való részvétellel gyakorolják jogaikat és válasszák meg saját vezetőiket. Az EU továbbá felszólítja a jelölteket, hogy a kampányidőszakot kihasználva ismertessék politikai programjaikat, és így tájékoztassák és vonják be a lakosságot a politikai folyamatba. Az EU – a nemzetközi erőfeszítések részeként – továbbra is elkötelezetten támogatja a választásokat, és nemzetközi megfigyelőcsoportot küld Afganisztánba.

Az EU továbbra is elkötelezett az afganisztáni jogállamiság és jó kormányzás előmozdítása iránt, és arra ösztönzi az afgán kormányt, hogy tulajdonítson rendkívüli fontosságot az e téren – különösen a nemzetinél alacsonyabb szinten – teendő jelentős előrehaladásnak. Az EU afganisztáni szerepvállalásának középpontjában az afgán kapacitásépítés és az afgán szerepvállalás megteremtése áll, a rendőrségen belül és a civil ágazatokban egyaránt. E tekintetben az EU rendfenntartó missziója (EUPOL Afghanistan) az aktív afganisztáni uniós szerepvállaláshoz való kulcsfontosságú hozzájárulást jelent, melynek jelenlegi megbízatása legfeljebb 400 fős nemzetközi személyi állomány telepítésére szól, amely figyelemmel kíséri, valamint iránymutatást, tanácsadást és képzést biztosít a rendfenntartás és a szélesebb értelemben vett jogállamiság területén. Az Európai Tanács hangsúlyozza annak jelentőségét, hogy – a rendőri kapacitás kiépítésére vonatkozó kiegészítő kezdeményezésként – európai csendőri erőt telepíthessenek Afganisztánba az NTMA keretében. Az EU hű marad a márciusban tett azon kötelezettségvállalásához, hogy megvizsgálja, stratégiai és gyakorlati szinten mit tehet a jogállamiságot biztosító afgán kapacitások kiépítése érdekében, és hogy segítse Afganisztán kormányát az emberi jogok tiszteletben tartásának és a kormányzásnak a megerősítése terén.

Az EU hangsúlyozza, hogy továbbra is az Afganisztánnal való együttműködési megállapodás és az afgán nemzeti fejlesztési stratégia biztosítja Afganisztán politikai, társadalmi és gazdasági fejlődésének megfelelő keretét, a nemzetközi közösség erőfeszítéseit pedig az UNAMA koordinálja. E tekintetben az EU – mint fő partner az újjáépítés és fejlesztés terén – az Európai Közösség és a tagállamok tevékenysége révén fokozni szeretné és meg kívánja szilárdítani afganisztáni kötelezettségvállalását.

6. MELLÉKLET

NYILATKOZAT BURMÁRÓL (MIANMAR)

Az Európai Tanács Aung San Suu Kyi azonnali és feltétel nélküli szabadon bocsátására szólít fel, aki fáradhatatlanul védte a szabadság és a demokrácia egyetemes értékeit. Amennyiben Aung San Suu Kyi-t és valamennyi többi politikai foglyot nem engedik szabadon, a 2010-es választások tovább veszítenek hitelességükből. Az Európai Unió további célzott válaszingedményeket fog hozni. Felszólítjuk Burmát (Mianmar), hogy kezdje meg a valódi demokratikus átmenetet, amely békét és jólétet hoz a burmai népnek.

Az Európai Tanács e tekintetben üdvözli a szomszédos országok egyértelmű felhívását a szabad, tisztességes és átfogó politikai folyamatra. Ezen túlmenően az EU ismételten határozott támogatásáról biztosítja az ENSZ jószolgálati misszióját és az ENSZ főtitkárának, Ban Ki Munnak a személyes kötelezettségvállalását, a mielőbbi burmai (Mianmar) látogatását is beleértve.

NYILATKOZAT A KOREAI NÉPI DEMOKRATIKUS KÖZTÁRSASÁGRÓL

Az Európai Tanács határozottan elítéli a KNDK által a legutóbbi időben végrehajtott nukleáris kísérletet és a ballisztikus rakétatechnológiát alkalmazó rakétakilövéseket. A Biztonsági Tanács határozatainak e megsértései komoly fenyegetést jelentenek a Koreai-félsziget békéjére és stabilitására, valamint a regionális és nemzetközi biztonságra.

Az Európai Tanács ezzel összefüggésben üdvözli, hogy egyhangúlag elfogadták az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsának 1874. sz. határozatát, amely megerősíti az észak-koreai vezetéssel szembeni nemzetközi szankciókat.

Az Európai Tanács felkéri a Tanácsot és az Európai Bizottságot, hogy – az észak-koreai vezetők és a hozzájuk kapcsolódó szervezetek ellen irányuló kényszerítő intézkedések megerősítése érdekében – határozott formában, késedelem nélkül ültessék át ezt a határozatot. Az Európai Tanács hangsúlyozza valamennyi szóban forgó intézkedés, köztük a KNDK-ba irányuló és/vagy a KNDK-ból induló teherszállítmányok ellenőrzését célzó intézkedések gyors és hatékony végrehajtásának fontosságát.

Az Európai Tanács felszólítja a KNDK-t, hogy tartózkodjon az ENSZ BT vonatkozó határozatainak bármilyen megsértésétől, valamint hogy hajtsa végre az említett határozatokat, és vegyen részt a párbeszédben és együttműködésben, a hatoldalú megbeszélések mielőbbi folytatását is beleértve.

8. MELLÉKLET

NYILATKOZAT IRÁN RÓL

Az Európai Tanács jóváhagyta a Tanács által június 15-én elfogadott következtetéseket. Hangsúlyozta, hogy az iráni választások eredményének tükröznie kell az iráni nép törekvéseit és döntését. Az Európai Tanács ismételten hangsúlyozta, hogy az iráni hatóságoknak ki kell vizsgálniuk a választások lebonyolításával kapcsolatos kérdéseket.

Az Európai Unió mélyszéges aggodalommal figyeli az Irán-szerte kialakult tiltakozásokra való reagálást. Határozottan elítéli a tiltakozók elleni erőszak alkalmazását, amely életet követelt. Az Európai Tanács felszólította az iráni hatóságokat, hogy valamennyi iráni számára garantálják a gyülekezéshez és a békés önkifejezéshez való jogot. A hatóságoknak tartózkodniuk kell az erőnek a békés tüntetésekkel szembeni alkalmazásától. Az Európai Tanács elítélte az újságírók, a média, a kommunikációs csatornák és a tiltakozók elleni kemény fellépést, amely ellentétben áll a választásokat megelőző viszonylag nyitott és biztató időszakkal.

Az Európai Tanács hangsúlyozta továbbá annak fontosságát, hogy Irán a kölcsönös tisztelet szellemében és nemzetközi kötelezettségeinek teljes mértékű elismerése mellett működjön együtt a nemzetközi közösséggel az aggodalomra okot adó valamennyi kérdés tekintetében, különösen az iráni atomenergia-programot illetően.

9. MELLÉKLET

Az Európai Tanácsnak benyújtott referenciadokumentumok

- A Tanács által 2009. június 9-én elfogadott jelentés a pénzügyi támogatási rendszerek hatékonyságáról (10772/09 + ADD 1)
- A Tanács által 2009. június 9-én elfogadott jelentés az európai gazdaságélénkítési tervről (10771/09)
- A Tanács által 2009. június 9-én elfogadott következtetések az éghajlatváltozás elleni küzdelem nemzetközi finanszírozásának vonatkozásairól (10827/09)
- A Tanács által 2009. június 9-én elfogadott következtetések az uniós pénzügyi felügyelet megerősítéséről (10862/09)
- A Tanács által 2009. június 15-én elfogadott következtetések a közel-keleti békefolyamatról (11046/09)
- Az elnökség jelentése az EBVP-ről (10748/09)
- A Tanács által 2009. június 15-én elfogadott következtetések az európai lelkiismeretről és a totalitarizmusról (10710/1/09 REV 1)
